

EBA/GL/2022/11

---

26. september 2022

Suunised

Ülekantavuse kohta, et täiendada
kriisilahenduskõlblikkuse hindamist
ülekandestrategieate jaoks

1. Järgimis- ja teatamiskohustused

Käesolevate suuniste staatus

1. Käesolev dokument sisaldab määruse (EL) nr 1093/2010¹ artikli 16 kohaselt väljastatud suuniseid. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused võtma kõik suuniste järgimiseks vajalikud meetmed.
2. Suunistes esitatakse EBA seisukoht nõuetekohase järelevalvetava kohta Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemis ehk kuidas tuleks liidu õigust konkreetses valdkonnas kohaldada. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punktis 2 määratletud pädevad asutused, kelle suhtes suuniseid kohaldatakse, peaksid neid järgima, kaasates need sobival viisil oma tavadesse (nt muutes oma õigusraamistikku või järelevalveprotsesse) ka siis, kui suunised on ette nähtud eelkõige finantseerimisasutustele.

Teatamiskohustus

3. Määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused teatama EBA-le kuupäevaks 09.03.2023, kas nad järgivad või kavatsesid järgida kõnealuseid suuniseid, või vastasel juhul mittejärgimise põhjused. Kui selleks tähtajaks teadet ei saada, peab EBA pädevat asutust nõudeid mittejärgivaks. Teated tuleb saata EBA veebilehel avaldatud vormil, märkides viite EBA/GL/2022/11. Teate peaksid saatma isikud, kes on asjakohaselt volitatud esitama oma pädeva asutuse nimel nõuete järgimise teateid. Nõuete järgimise staatuse mis tahes muutusest tuleb EBA-le teada anda.
4. Kooskõlas EBA määruse artikli 16 lõikega 3 avaldatakse teated EBA veebilehel.

---

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

2. Sisu, kohaldamisala ja mõisted

Sisu

1. Võttes arvesse direktiivi (EL) 2014/59 artikli 10 lõiget 5 ja artikli 11 lõiget 1,² täpsustatakse käesolevates suunistes meetmeid, mida krediidasutused ja investeerimisühingud ning kriisilahendusasutused peaksid võtma, et parandada krediidasutuste ja investeerimisühingute, sealhulgas artikli 1 lõikes 1 osutatud ettevõtjate, konsolideerimisgruppide või kriisilahenduse konsolideerimisgruppide kriisilahenduskõlblikkust kõnealuse direktiivi artiklite 15 ja 16 kohase kriisilahenduskõlblikkuse hindamise raames, eelkõige juhul, kui ülekandevahendid on ette nähtud kriisilahendusstrateegias.
2. Neid suuniseid tuleks lugeda koos 13. jaanuari 2022. aasta suunistega 2022/1 krediidasutuste ja investeerimisühingute ning kriisilahendusasutuste kriisilahenduskõlblikkuse parandamise kohta vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklitele 15 ja 16 (EBA kriisilahenduskõlblikkuse suunised).

Kohaldamisala

3. Käesolevaid suuniseid kohaldatakse juhul, kui ülekandmisvahend on osa eelistatud kriisilahendusstrateegiast. Kriisilahendusasutused võivad siiski otsustada kohaldada käesolevate suuniste kriisilahenduse vahendipõhiseid osi (nt ülekandestrategiaid) krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kelle kavandatud eelistatud kriisilahenduse strateegia ei põhine neil vahenditel, näiteks ainult ülekandevahendite lisamine alternatiivse strateegiana, nagu on osutatud komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artikli 22 esimese lõigu punkti 2 alapunktis e³.
4. Käesolevaid suuniseid ei kohaldata krediidasutustele või investeerimisühingutele, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahenduse kavandamise lihtsustatud kohustusi vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 4.

---

² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediidasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

³ Komisjoni 23. märtsi 2016. aasta delegeeritud määrus (EL) 2016/1075, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/59/EL seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, millega määratakse kindlaks finantsseisundi taastamise kavade, kriisilahenduse kavade ja konsolideerimisgrupi kriisilahenduse kavade sisu, miinimumkriteeriumid, mille alusel peab pädev asutus finantsseisundi taastamise kavu ja konsolideerimisgrupi finantsseisundi taastamise kavu hindama, konsolideerimisgrupi finantsstoetuse andmise tingimused, sõltumatute hindajate suhtes kohaldatavad nõuded, allahindamise ja konverteerimise õiguse lepingukohane tunnustamine, teavitamisnõuete ja peatamisteate menetlused ja sisu ning kriisilahenduse kolleegiumide tegevus (ELT L 184, 8.7.2016, lk 1–71).

5. Kriisilahendusstrateegia muutmise korral, eelkõige uue ülekandevahendi lisamisega eelistatud kriisilahendusstrateegiasse, tuleks käesolevaid suuniseid täies ulatuses kohaldada võimalikult kiiresti ja hiljemalt kolme aasta jooksul alates kriisilahenduskava, sealhulgas uue kriisilahendusstrateegia heakskiitmise kuupäevast.
6. Kriisilahendusasutused võivad otsustada kohaldada käesolevaid suuniseid täielikult või osaliselt krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahenduse kavandamise lihtsustatud kohustusi, või krediidasutustele ja investeerimisühingutele, kelle kriisilahenduse kavas on ette nähtud nende nõuetekohane likvideerimine kooskõlas kohaldatava riigisisese õigusega.
7. Nendele krediidasutustele ja investeerimisühingutele, mis ei kuulu direktiivi 2013/36/EL artiklite 111 ja 112 ⁴ kohaselt konsolideeritud alusel teostataval järelevalvel konsolideerimisgruppi, kohalduvad need suunised individuaalsel tasemel.
8. Nendele krediidasutustele ja investeerimisühingutele, mis kuuluvad direktiivi 2013/36/EL artiklite 111 ja 112 kohaselt konsolideeritud järelevalve all olevasse konsolideerimisgruppi, kohaldatakse käesolevaid suuniseid kogu kriisilahendusala grupi, st kriisilahendussubjektide ja nende tütarettevõtjate suhtes.

Adressaadid

9. Käesolevad suunised on adresseeritud määruse (EL) nr 1093/2010 artikli 4 punkti 2 alapunktis v määratletud kriisilahendusasutustele („kriisilahendusasutused“) ja finantseerimisasutustele, kes on direktiivi 2014/59/EL kohaldamisalasse kuuluvad üksused, nagu on määratletud määruse nr 1093/2010 artikli 4 punktis 1.

Mõisted

- Kui ei ole teisiti sätestatud, on direktiivis 2014/59/EL ja EBA kriisilahenduskõlblikkuse suunistes kasutatud ja määratletud mõistetel suunistes sama tähendus.
- „Ülekandestrategieid või -vahendid“ tähendavad käesolevates suunistes ettevõtte võõrandamist (kas aktsiatehingu või varatehingu kaudu) vastavalt direktiivi 2014/59/EL artiklile 38, sildasutust (mida nimetatakse ka suletud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamiseks) direktiivi 2014/59/EL artikli 40 alusel ja varade eraldamise vahendit direktiivi 2014/59/EL artikli 42 alusel.

---

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

3. Rakendamine

Kohaldamiskuupäev

Käesolevaid suuniseid kohaldatakse alates **1. jaanuarist 2024.**

4. Ülekandeala määratlus

---

10. Kriisilahendusametused peaksid täpsustama ülekantava ettevõtja või üksuste, äriühingute või üleantavate varade, õiguste ja/või kohustiste portfelli (edaspidi „ülekandeala“) määratlemise meetodika, kuna see jääb kriisilahenduse ajal kriisilahendusametuste vastutusalasse.
11. Kriisilahenduse kavandamise etapis peaks krediitiasutustel ja investeerimisühingutel olema võimalik teha ettepanek ülekandeala ulatuse kohta, nagu on määratletud lõikes 10. Selleks peaksid krediitiasutused ja investeerimisühingud tuvastama kõik takistused ja tegema ettepanekuid võimalike paranduste kohta ning neil peaks olema võimalik teha ettepanekuid alternatiivseks ülekandealaks või selle muutmiseks, et parandada kriisilahenduse kavas kirjeldatud ülekandestrategieid või -vahendeid usaldusväärset ja teostatavust.
12. Krediitiasutustel ja investeerimisühingutel peaks kriisilahendusametuse taotlusel olema võimalik:
  - a) teha kindlaks ja isoleerida ülekandeala komponendid, nagu need on määratletud kriisilahendusametuste poolt ja nende juhendamisel kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 11;
  - b) kontrollida ülekandeala kohaldatavust eri stsenaariumide puhul, millest kriisilahendusametused on teatanud vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 10 lõikele 3, artikli 10 lõike 7 punktidele j ja artikli 12 lõikele 3.
13. Kriisilahendusametused, kes kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 10 lõikega 1, artikli 10 lõike 7 punktiga j ja artikli 12 lõike 3 punktiga b kehtestavad kriisilahenduskavades ülekandeala määratlemise meetodika, peaksid kaaluma järgmist:
  - a. vahendite eesmärgid (vastavalt krediitiasutuse või investeerimisühingu jaoks määratletud kriisilahendusstrateegiale) ja krediitiasutuste ja investeerimisühingute tegevus. Lõppkokkuvõttes peaks peamine ülekandeala koosnema varadest, õigustest ja/või kohustustest, mis on olulised või kriitilise tähtsusega, et täita kriisilahenduse eesmärged, regulatiivseid kohustusi (sealhulgas direktiivi 2014/59/EL artikli 44 kohaseid kaitstud kohustusi või direktiivi 2014/59/EL artikli 73 kohaseid kohustusi) ja vahendi eesmärged („ülekandeala esimene tasand“) ning selle kindlaksmääramine peaks vastama allpool punktis 4.1 täpsemalt täpsustatud kriteeriumide loetelule;
  - b. krediitiasutuse ja/või investeerimisühingu sisesed seosed. Kui eelmisest lõigust a ei tulene teisiti, tuleks ülekandealasse integreerida seosed („ülekandeala teine tasand“), mida ei ole võimalik kõrvaldada ilma aeganõudvate ja kulukate jõupingutusteta või õiguslike piirangute tõttu (sealhulgas direktiivi 2014/59/EL artiklites 76–80 sätestatud kaitsemeetmetega seotud piirangud), kooskõlas allpool esitatud punktiga 4.2.

14. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid kriisilahendusasutustele märku andma ülekantavuse takistustest, kohaldades samal ajal ülekandeala määratlust oma varade, õiguste ja/või kohustuste suhtes, ning pakkuma välja võimalikke leevendavaid tegureid ja lahendusi. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid töötama selle nimel, et neid takistusi aja jooksul vähendada. Ülekandmist takistavate asjaolude hindamisel tuleks pöörata erilist tähelepanu piiriülestele küsimustele kooskõlas punktiga 4.3.
15. Kehtestades ülekandeala määratlemise meetodika ja eesmärgiga töötada välja kriisilahendusstrateegia, millega kriisilahenduse eesmärgid kõige paremini saavutatakse, peaksid kriisilahendusasutused kaaluma võimalust jagada ala erinevateks üksusteks, et valmistuda erinevateks stsenaariumideks, võtta arvesse ülekandevahendite kombinatsiooni, võimaldada erinevaid järjestikuseid ülekandeid ja kombinatsioone sama kriisilahendusvahendi raames või mitmele saajale, mida võib olla vaja.

4.1 Konkreetsed kaalutlused iga ülekandevahendi puhul

4.1.1 Ettevõtte võõrandamine

16. Kui kriisilahendusstrateegia sisaldab ettevõtte võõrandamise vahendit, peaksid kriisilahendusasutused osana kriisilahenduse kavandamisest hindama vara- ja aktsiatehingute täitmise riski⁵ ning kaaluma kõige vähem sekkuvaid tehinguid, millega saavutatakse kõige paremini kriisilahenduse eesmärgid kooskõlas lõigete 10–15.
17. Aktsiatehingute puhul peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud analüüsima, kuidas ülekandmisala teenib turuhuvi, võttes arvesse eesmärki maksimeerida nii palju kui võimalik ülekandeala müügihinda, võttes arvesse finantsseisundi taastamise kavandamist, võrreldavaid tehinguid, hindamisviiteid või turusuundumusi. Seejärel peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud edastama selle analüüsi tulemused kriisilahendusasutustele, et nad saaksid seda ülekantavuse hindamisel kriisilahenduse kavandamise kontekstis arvesse võtta. Hindamisel tuleks võimaluse korral arvesse võtta tegevust, ärimudelit, majandustulemusi, kliendisuhteid, turustusahelaid ja ülekandeala geograafilist jaotust.
18. Varatehingute puhul peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud analüüsima, mil määral ülekandeala teenib turuhuvi, kaaludes täiendavaid kirjeid, mis muudaksid ala ostjale atraktiivsemaks, sealhulgas raha, muid likviidseid varasid ja teenivaid laene. Seejärel peaksid nad edastama selle analüüsi tulemused kriisilahendusasutustele, et nad saaksid seda ülekantavuse hindamisel kriisilahenduse kavandamise kontekstis arvesse võtta.
19. Kooskõlas käesolevate suuniste punktiga 11 peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud aitama kindlaks teha olemasolevaid võimalusi ülekandeala paremaks määratlemiseks, et

---

⁵ Aktsiatehing seisneb (direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis c määratletud) omandiõiguse instrumentide (nagu on määratletud direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 61) üleandmises (nagu on määratletud direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 80) saajale (nagu on määratletud direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 80), samas kui varatehinguks on varade, õiguste ja/või kohustuste üleandmine (nagu on määratletud direktiivi 2014/59/EL artikli 63 lõike 1 punktis d) saajale (nagu on määratletud direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punktis 80).

hõlbustada ülekandmise rakendamist Eelkõige peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud kaaluma, kas ülekandmise ulatust saaks lihtsustada, et vähendada kriisilahendusega seotud täitmise riske. Samuti peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud kaaluma võimalusi, mida kohaldada üleandmise ulatuse määratlemisel, et maksimeerida üleandmise edukust, näiteks varade portfelli tagatised (direktiivi 2014/59/EL artikli 101 lõike 1 punkt a) või teatavate soovimatute varade, õiguste ja/või kohustuste erandid, mis ei ole vajalikud kriitiliste funktsioonide ja/või põhiariliinide jätkamiseks, võimendades ülekandeala ühikute kindlakstegemist vastavalt lõikele 21.

20. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid samuti analüüsima turusuutlikkust ülekandeala vastuvõtmiseks, hinnates piisavate rahaliste vahenditega kolmandatest isikutest investorite olemasolu, juhul kui krediidasutustel on ülemäärane kapital ja/või piisav turulepääs, varasemad integratsioonikogemused ning nad sobivad konkurentsi ja strateegiliste kaalutlustega. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid seejärel edastama analüüsi tulemused kriisilahendusasutustele.
21. Kriisilahendusasutused peaksid võimendama eespool esitatud suuniste punktides 18 ja 25 kirjeldatud tegevust, et kaaluda erinevate potentsiaalsete omandajate võimalust ülekandeala eri osade puhul vastavalt asjaomastele turgudele, nende vastuvõtuvõimele või tegevuse geograafilisele asukohale, et maksimeerida ülekandestrategie eduvõimalusi ja toetada kriisilahenduskõlblikkust. Vajaduse korral ja kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikega 1 peaksid kriisilahendusasutused kaaluma ülekandeala osadeks jaotamist, et kohendada kriisilahendusstrateegiat paremini vastavalt kriisilahenduse ettenägematutele tingimustele ja erinevatele võimalikele stsenaariumidele, mida tuleb katsetada.
22. Võimaluste piires ja kriisilahenduskõlblikkuse edasiseks parandamiseks peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud analüüsima võimalikke nihkeid ülekandealas, mis võivad tekkida krediidasutuse või investeerimisühingu äritegevuse arengu ja majandustingimuste muutumise ajal, ning edastama selle analüüsi tulemused kriisilahendusasutustele. Struktuurimuutusi ja prognoositavat mõju tuleks arvesse võtta nii palju kui võimalik. Arvesse tuleks võtta vähemalt finantsseisundi taastamise võimaluste mõju varadele, õigustele ja/või kohustustele, mis on kõlblikud nende suuniste punktides 13.a, 19 ja 20 ja eespool toodud esimese tasandi ülekandealale.

4.1.2 Sildasutus

23. Kriisilahendusasutused peaksid sildasutusele ülekantava ala määratlemise meetodika kindlaksmääramisel arvesse võtma sildasutuse eesmärgi ja väljumisstrateegiat, võttes arvesse vaadeldavat stsenaariumi, kui käesolevate suuniste punktides 10 ja 13 ei tulene teisiti. Eelkõige võib põhilise (esimese tasandi) ülekandeala määratleda erinevalt, kui sildasutus on loodud selleks, et täiendavalt rakendada krediidasutuses või investeerimisühingus nõutavat eraldamist või koguda varasid, õigusi ja kohustusi erinevatelt krediidasutustelt ja investeerimisühingutelt, kelle suhtes kohaldatakse kriisilahendust vastavalt

direktiivi 2014/59/EL artikli 40 lõikele 1, või kui sildasutus müüakse tervikuna või osadena kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 41 lõikega 2.

24. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid toetama kriisilahendusasutusi, kontrollides ülekandeala määratluse kohaldatavust (vastavalt käesolevate suuniste punktidele 12b ja 15), toetades täitmise riski hindamist, andes nõu ülekandeala võimaliku parandamise kohta ning hinnates turuvalmidust ja suutlikkust ülekandeala vastu võtta. See aitab kriisilahendusasutustel maksimeerida sildasutuse turustatavust ja toetab selle kriisilahendusvahendi valikut kriisilahenduse kavades.
25. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid hindama ülekantavate kõlblike varade, õiguste ja kohustuste riskiprofiili ning toetama kriisilahendusasutuste hinnangut nende kokkusobivuse kohta sildasutuse elujõulisusega, mille eesmärk on jätkata kriitiliste funktsioonide täitmist. Lõppkokkuvõttes ei tohiks ülekandmisala riskiprofiil (sealhulgas krediidiriskid, tururiskid või operatsiooniriskid) ohustada sildasutuse elujõulisust enne selle müügiotsust.
26. Kui sildasutus peaks toetama ainult üht krediidiasutust või investeerimisühingut, peaks krediidiasutus või investeerimisühing toetama kriisilahendusasutust ülekandeala kapitali- ja likviidsuspositsiooni kalibreerimise hindamisel, tagades, et kohustuste väärtus kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 40 lõikega 3 ei ületa kriisilahenduse menetluses olevast krediidiasutusest või investeerimisühingust üle kantud või muudest allikatest saadud varade väärtust, ning kriisilahendusasutus peaks hindama ülekandeala mõju sildasutuse kapitali- ja likviidsuspositsioonidele. Et tagada sildasutuse tasakaalustatud likviidsuspositsioon, peaks varade lõpptähtaeg olema kooskõlas kohustuste tähtajaga ning erilist tähelepanu tuleks pöörata kohustuste koguintressikaalule võrreldes varadest tuleneva koguintressimääraga.
27. Kriisilahenduskõlblikkuse edasiseks parandamiseks peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud aitama kriisilahendusasutustel hinnata võimalikke ülekandeala nihkeid sarnaselt käesolevate suuniste punktis 22 sätestatud põhimõtetega, mis võivad mõjutada ülekandeala, nagu on määratletud punktides 13.a ja 23–26.
28. Kriisilahendusasutused peaksid kaaluma tingimusi, mille korral oleks tagasimaksmine krediidiasutusele või investeerimisühingule kriisilahendusstrateegia seisukohast vajalik ja/või kasulik. Seda kaalutlust tuleks kohaldada ülekandeala üksuse tasandil.
29. Kriisilahendusasutused peaksid kaaluma, kas aktsiatehingu tegemine sildasutuse raames on teostatav.

4.1.3 Vara eraldamise vahend

30. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid kriisilahendusasutuste edastatud teabe põhjal märkima asutustele varad, õigused ja/või kohustused, mis vastavad direktiivi 2014/59/EL artikli 42 lõike 5 tingimustele ja EBA suunistes vara eraldamise vahendi

kohta sätestatud põhimõtetele⁶, et uurida, mil määral saab vara eraldamise vahendit kohaldada vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 12 lõike 3 punktile b.

31. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid kriisilahendusasutustelt saadud suuniste alusel kindlaks määrama ülekandevalle lisatavad kirjed, et need vastaksid kriisilahendusasutuste määratletud varahaldusettevõtja tunnustele. Sellega seoses peaksid kriisilahendusasutused kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 42 lõike 5 punktiga c hindama, kas ülekandmine on vajalik likvideerimistulu maksimeerimiseks, mistõttu varahaldusettevõtja ärimudelit ja väljumisstrateegiat ei tohiks tähelepanuta jätta. Eelkõige peaksid kriisilahendusasutused tagama järgmist:

- Ülekandeval on kooskõlas varahaldusettevõtja ärimudeliga, kui see on juba loodud, või kaalutakse varahaldusettevõtja ärimudeli loomist. Varahaldusettevõtjaid võib kavandada nii, et nad oleksid keskendunud ühele varale või spetsialiseerunud geograafilisele piirkonnale;
- eelkõige varahaldusettevõtja puhul, kes eeldatavasti võtab vastu eri krediidiasutuste ja investeerimisühingute portfelliid ja tegevused, on ülekandeval ja võõrandamisstrateegia vahel sidusus, mis tagab likvideerimistulu maksimeerimise, vältides väärtuse hävimist ja käivitades mastaabiefekti;
- Ülekandeval võimaldab varahaldusettevõtjal saavutada nii palju kui võimalik kriitilise suuruse, et mastaabisäästust kasu saada. Ideaaljuhul peaks kriitiline suurus jääma selle turu proportsioonidesse, kus ta tegutseb;
- Ülekandeval annab varahaldusettevõtjale võimaluse taastada pikaajaline väärtus, mis on suurem kui turuväärtus hindamiskuupäeval kooskõlas käesolevate suuniste punktiga 32, mis tähendab, et pikaajaliste negatiivsete väljavaadetega portfelle tuleks hoolikalt kaaluda.

32. Kriisilahendusasutused peaksid kehtestama krediidiasutustele ja investeerimisühingutele meetodika, et struktureerida varahaldusettevõtjale määratud ülekandeval nii, et selle pikaajaline väärtus oleks kõrgem kui selle turuväärtus, et vältida väärtuse hävitamist, minimeerida kriisilahenduse kulusid ja kaitsta avaliku sektori vahendeid (direktiivi 2014/59/EL artikli 31 lõige 2). Pikaajalist väärtust saab hinnata toimivate portfelliidide praeguse turuväärtuse alusel. Probleem tekib aga seoses langenud väärtusega või viivisportfelliididega, mille puhul peaksid asutused hindama asjaomaste portfelliidide ja turgude paranemise väljavaateid, mis tulenevad kättesaadavatest turuanalüüsist, võimendavat mõju järelevalveasutuste hinnangule ja hindama võimalikke kombinatsioone toimivate varadega (eri osakute kombinatsioon käesolevate suuniste punkti 15 kohaselt), et positiivselt mõjutada ülekandeval üldist profiili.

---

⁶ EBA suunistes selle kohta, millal võib varade või kohustuste likvideerimine tavalises maksejõuetusmenetluses avaldada negatiivset mõju ühele või mitmele finantsturule vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 42 lõikele 14 (EBA/GL/2015/05).

33. Kriisilahenduskõlblikkuse edasiseks parandamiseks peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud toetama kriisilahendusasutusi võimalike ülekandeala nihete hindamisel, mis võivad mõjutada ülekandealasi, nagu sätestatud käesolevate suuniste punktis 22.
34. Kriisilahendusasutused peaksid kaaluma tingimusi, mille korral oleks tagasimaksmine krediidasutusele või investeerimisühingule kriisilahendusstrateegia seisukohast vajalik ja/või kasulik. Seda kaalutlust tuleks kohaldada ülekandeala üksuse tasandil.

4.2 Seoste hindamine

35. Selleks et toetada EBA kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punktides 99–101 osutatud nõuet ja tagada ülekandeala järjepidevus, kui see on käesolevate suuniste punkti 13.b kohaselt ülejäänud konsolideerimisgrupist eraldatud, peaks krediidasutustel ja investeerimisühingutel olema võimalik selgitada kriisilahendusasutustele taustanalüüsi, mis toetab EBA kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punktidega 15, 16 ja 44 hõlmatud teabe kindlakstegemist ning toetab kriisilahenduse kavandamist. Eelkõige peaks krediidasutustel ja investeerimisühingutel, võttes arvesse proportsionaalsust, olema võimalik:
- jagada põhiäriidid ja kriitilised funktsioonid funktsionaalseteks protsessideks ⁷ ja kaardistada need organisatsiooniüksustele vastavalt vajadusele;
  - hinnata organisatsiooniliste üksuste rolli ja nende pakutavaid teenuseid;
  - teha kindlaks organisatsiooniliste üksuste vastavad elemendid, nagu varad, kohustused, personal, ressursid, süsteemid ja rakendused, kui asjakohane.
36. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid kriisilahendusasutustele välja tooma võimalikud probleemid organisatsiooniliste üksuste elementide eraldamisel (esimese tasandi) ülekandeala põhikomponentidest (eraldatavuse konfliktid), sest neid ei saa lihtsalt asendada, kuna nendega võivad kaasneda täiendavad ja ebaproportsionaalsed riskid, või seetõttu, et nende eraldamine ei oleks kriisilahenduse eesmärkide seisukohast optimaalne. Võimaliku eraldatavuse konflikti tuvastamise protsessis tuleks arvesse võtta käesolevate suuniste punktides 37 kuni 49 sätestatud elemente ning see peaks võimalikult palju toetama majanduse taastamise kavandamist. Tulemust tuleks arvesse võtta kriisilahenduskavas esitatud ülekande ulatuse kindlaksmääramisel ja kriisilahendusstrateegia teostatavuse hindamisel. Sõltuvalt omavaheliste seoste ulatusest ja kriisilahendusstsenaariumide mitmekesisusest võib vastastikuseid seoseid hinnata aja jooksul järk-järgult.

Finantsseosed

37. Kooskõlas kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punktiga 100 peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud esitama kriisilahendusasutustele direktiivi 2014/59/EL artiklitega 76–80 kaitstud seosed.

---

⁷ Funktsionaalseid protsesse võib määratleda kui igapäevaseid tegevusi, mis toetavad äriplane.

38. Selleks et i) vältida tarbetuid finantshäireid ja tagada ülekandeala kaudu osutatavate finantsteenuste usaldusväärsus või ii) piirata jätkuva tegevuse rahastamise ebastabiilsust (sealhulgas varasema üksuse puhul varade eraldamise vahendi raames), tuleks peamine ülekandeala võimaluse korral ja käesolevate suuniste lõike 41 kohaselt üle kanda koos seonduvate finantskohustuste ja kaitsega. Seepärast peaksid krediitiasutused ja investeerimisühingud, kelle kriisilahenduse kavades sisalduvad ülekandestrategieid, kriisilahenduse kavandamisel:

- tegema kindlaks finantsseosed bilansiväliste ja bilansiliste riskipositsioonide ja kohustuste ning eelkõige tagatiste vahel (sealhulgas vajaduse korral viited: reguleerimisalale⁸; kestusele; ennetähtaegse lõpetamise õigustele; kontrolli või kohustuste risttäitmise klauslite muutmisele; või kohaldatavale õigusele), mis on antud ja saadud, eristades väliseid tagatiseid ja grupisiseseid tagatiseid. Eriti tuleks analüüsida grupisiseseid tagatiseid⁹, et hinnata, kas need tuleks üle anda või tühistada, põhjustamata soovimatut kaost;
- tegema kindlaks olemasolevad riskimaandamisemeetmed, mida eespool osutatud kaitsemeetmed veel ei hõlma;
- teha kindlaks organisatsioonilised üksused, kes vastutavad rahastamise eest, ja nende lepingulised seosed teiste üksustega, võttes arvesse raha sisse- ja väljavoolu ning tasakaalustamisvõimet;
- töötada vajaduse korral välja kord, millega tagatakse olemasolevate lepingute säilitamine kriisilahenduse ajal ja pärast kriisilahendust, eraldatud üksuste kompensatsioonitehingute järjepidevus, eraldatud üksuste juurdepääs valuutadele.

Õiguslikud seosed

39. Kriisilahendusametite toetamiseks peaksid krediitiasutused ja investeerimisühingud tegema kindlaks õiguslikud seosed peamise ülekandeala ja ülejäänud krediitiasutuse või investeerimisühingu vahel, sealhulgas, kuid mitte ainult:

- a. Üksustevahelisel tasandil: i) üksustevahelised omandiõiguse instrumendid; ii) maksualased seosed; iii) kohustused teiste ühistu liikmete ees, kui see on asjakohane; iv) õigussuhe üksuste ja mis tahes solidaarsusmehhanismide või krediitiasutuste ja investeerimisühingute kaitsekeemide vahel; v) asjakohased lepingud, mis sisaldavad välistamisklausleid, näiteks ühisettevõtted või muud ühingud, näiteks kindlustusseltsidega.

---

⁸ Näiteks kinnituskirjad.

⁹ Grupisiseseid tagatiseid tuleb käesolevate suuniste kontekstis üldiselt mõista kui kahjumi ülekandmise mehhanisme.

- b. Organisatsiooniliste üksuste tasandil: õiguslikud seosed, mis tulenevad olemasolevatest teenustaseme kokkulepetest või mitte, töölepingutest ja kollektiivlepingutest¹⁰ ning iga üksuse varade ja kohustustega seotud lepingulistest sätetest.

40. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid tegema kindlaks eespool nimetatud elementidega seotud võimalikud eraldatavuse konfliktid ja esitama kriisilahendusasutustele kogu vajaliku teabe, et selgitada järgmisi elemente:

(i) üleminekuala määratluse võimalikud tagajärjed asutuse omandistruktuurile ja omandaja sõltumatusele;

(ii) kas ülekandeala teine tase võiks olla üles ehitatud nii, et see ei põhjustaks maksustamisega seotud põhjustel tarbetut kahjumit;

(iii) kas koostöökokkuleppeid tuleks jätkata ja kas need tooksid ülekandealale kasu;

(iv) kas krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi, ühingu või muu sarnase solidaarsuskokkuleppe liikmesust saab endiselt jätkata ülekandmise ulatuse ja ülekandealaga seotud võimalike seonduvate kohustuste puhul, hinnates vajaduse korral ka seda, kas krediidiasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemist/assotsiatsioonist (nagu need, mis on ette nähtud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 113 lõikega 7 ja artikli 49 lõikega 3) seotud vabastusi jätkatakse või lõpetatakse kriisilahenduse käigus ja millised oleksid selle tagajärjed;

(v) kas ja mil määral mõjutavad võimalikud kohtuvaidluse riskid (sealhulgas kriisilahendusasutuste juhendamisel kriisilahenduse meetmest tulenevad kohtuvaidluse riskid) ülekandeala.

41. Kriisilahendusasutused peaksid hindama, mil määral võiks kasutada direktiivi 2014/59/EL artikli 64 lõike 1 kohaseid õigusi lepingute muutmiseks või tühistamiseks, et paremini määratleda ülekandeala teine tase ja kõrvaldada tarbetud seosed.

Operatiivsed seosed

42. Lisaks täistööaja ekvivalentide (täistööajale taandatud töötajad) seostamisele ülekandeala komponentidega (vt käesolevate suuniste punkt 35), peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud andma teavet ülekandealas sisalduvate tegevuste elluviimiseks vajalike eksperditeadmiste kohta. Lõppkokkuvõttes on see arusaam eksperditeadmistest, mida kasutatakse töötajate asendatavuse hindamisel ja eraldatavuse konfliktide leevendamisel.

Ettevõtetevahelised seosed

43. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid kindlaks määrama äriühendused, näiteks kõik organisatsioonidevahelised seosed, mille puhul äriilin toimub mitme organisatsioonilise üksuse

---

¹⁰ Vastavalt ettevõtjate ülemineku direktiivi 2001/23/EÜ artikli 5 lõikele 1 ja direktiivi 2014/59/EL artikli 34 lõikele 4 ei pruugi töölepingute automaatne üleminek kehtida ülemineku korral, kui kasutatakse sildasutuse, ettevõtte võõrandamise või varade eraldamise vahendeid.

kaudu või mille tulu tuleneb eri organisatsiooniüksuste tegevusest, sealhulgas sünergiast või risttegevuse klientide tegevusest.

44. Kriisilahendusasutused peaksid kaaluma ülekandeala määratlemise metoodikat, võttes arvesse ettevõtete omavahelisi seoseid, nii et i) varahaldusettevõtjale ülekantav ala ei mõjuta negatiivselt ettevõtte frantsiisi (sealhulgas kriitilisi funktsioone ja põhiäriiline), mis jääb kriisilahenduse objektiks olevale krediidasutusele või investeerimisühingule ja mida kavatakse jätkata, ii) või teise võimalusena, et üksuste jätmine kriisilahenduse objektiks olevale krediidasutusele või investeerimisühingule ei kahjusta potentsiaalsele omandajale üleantud äritegevuse frantsiisi (sealhulgas kriitilisi funktsioone ja põhiäriiline) ega ettevõtetevahelisi seoseid.

4.3 Piiriüleste aspektide hindamine

45. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid taotluse korral teavitama kriisilahendusasutusi kohaldatavast õigusest ja ülekandmisalasse kuuluvate varade, kirjade, äritegevuse ja üksuste riiklikest eripäradest.
46. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid märkima ülekandealas või taotluse korral kirjed, mis on ülekantavad ainult samas liikmesriigis, ja tegema kindlaks võimalikud lahendused.
47. Direktiivi 2014/59/EL artikli 67 ja komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2016/1075 artikli 30 järgimiseks peaksid kriisilahendusasutused kriisilahenduse kavandamise etapis arutama kolmandate riikide asutustega võimalust kasutada ülekandmise õigust kolmanda riigi õigusega reguleeritud kirjade suhtes. Arutelu tulemuste põhjal peab kriisilahendusasutus hindama, kas on võimalik kasutada järgmisi võimalusi:
- (i) Kolmanda riigi asutus tunnustab kriisilahendusasutuse ülekandmisõigusi;
  - (ii) Kolmanda riigi asutus ei tunnusta kriisilahendusasutuse ülekandmisõigusi, kuid ei esita vastuväiteid kriisilahenduse objektiks oleva üksuse kinnitatud ülekandmist;
  - (iii) Ülekandmine on võimalik ainult pärast märkimisväärseid kulusid ja kriisilahendusele kuluvat aega.
48. Selleks et toetada kriisilahendusasutusi eelmise lõike kohasel hindamisel, peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud ülekandeala elementide õiguslike omaduste põhjal analüüsima ja teavitama kriisilahendusasutusi järgmise teostatavuse/usaldusväärseuse kohta:
- kriisilahenduse objektiks oleva krediidasutuse või investeerimisühingu (ostja, sildasutuse või varahaldusettevõtja) allkirjastatud kinnitav kokkulepe, millega kinnitatakse ülekandmist kriisilahendusasutuse poolt kokkulepitud tingimustel (kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 67 lõike 1 punktiga a);
  - lepingutes sisalduvad kriisilahendusele vastupanuvõime klauslid, millega tunnustatakse vastaspoolt ja teavitatakse sellest, et lepingu suhtes võidakse kohaldada kriisilahendusõigusi (kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 67 lõike 1 punktiga a);

- kolmanda riigi õigusega reguleeritud kirjete ülekandmine sihtotstarbelisele üksusele (näiteks eriotstarbelisele varakogumile) siseriikliku õiguse alusel ja üksuse omandiõiguse instrumentide ülekandmiseks ülekandeala osana.
49. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid asutuste tähelepanu juhtima igale juhtumile, kus kolmanda riigi õigus kohustab nimetatud krediidasutusi ja investeerimisühinguid toetama oma tütarettvõtjat, mille kohaselt tuleb kolmandate riikide kirjed lisada ülekandealasse.

5. Tegevuse ülekanndmine

---

50. Ülekandeala määramine on vaid üks etapp ülekandevahendi rakendamisest. Tegevuse üleandmiseks valmistumine peaks olema ülekandestrategie kriisilahenduskõlblikkuse hindamise põhielement. Sellega seoses peaksid kriisilahendusasutused ja krediidasutused ning investeerimisühingud kehtestama korra, et valmistada ette punktis 4 määratletud ülekandeala müük ja sellega seoses:
- a. peaksid kriisilahendusasutused välja töötama müügi protsessi (punkt 5.1.1), et toetada ettevõtte võõrandamise vahendit, ja uurima täiendavaid ettevalmistavaid meetmeid (punkt 5.1.2), et toetada ülekandevahendite rakendamist.
  - b. Nii krediidasutused ja investeerimisühingud kui ka kriisilahendusasutused peaksid arendama suutlikkust, et lahendada punktis 4.2 kindlaks tehtud eraldatavusega seotud konfliktid ja viia ülekanndmine läbi õigeaegselt (punkt 5.2).
  - c. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid kehtestama protsessid ülekanndmise operatiivsete tagajärgedega tegelemiseks ja näitama kriisilahendusasutustele, kui usaldusväärsed need protsessid on (punkt 5.3).
51. Kui varade eraldamise vahend ja ettevõtete vahelised seosed on kriisilahenduse strateegias ette nähtud kriisilahenduse vahendid, peaksid kriisilahendusasutustel olema kehtestatud menetlused, et luua piisava aja jooksul direktiivi 2014/59/EL artikli 42 kohane varahaldusmeetod ja direktiivi 2014/59/EL artikli 41 kohane sildasutus.

5.1 Müügi ettevalmistus

5.1.1 Müügi protsessi ettevalmistus

52. Kriisilahendusasutused peaksid kriisilahenduskavades või mis tahes täiendavates dokumentides sätestama, kuidas nad saavad lõikes 50.a osutatud müügi protsessi võimalikult läbipaistval viisil sujuvalt läbi viia.
53. Selleks et tagada ettevõtte võõrandamise kui kriisilahendusvahendi teostatavus/usaldusväärsus, peaks kriisilahendusasutus krediidasutuste ja investeerimisühingute toetusel eelnevalt kindlaks määrama kriteeriumide loetelu, millele potentsiaalsed omandajad võivad eeldatavalt vastata, võttes aluseks ülekandeala omadused ja olemasolevate turuosaliste omadused ning välised tegurid (näiteks regulatiivsed kaalutlused seoses turu kontsentratsiooniga, vajadus litsentside ja tegevuslubade järele; ja kõik turule sisenemise tõkked). Kriisilahendusasutustel peaks olema võimalik ära kasutada järelevalveasutustele kättesaadavat teavet ja finantsseisundi taastamise kavades sisalduvat teavet.

54. Kuigi müügistrateegia sõltub ülekandeala määratlusest (krediidasutusele ja investeerimisühingule ja olukorrale omane), peaksid kriisilahendusasutused välja töötama müügiprotsessi, võttes arvesse vähemalt järgmisi elemente:

- Müügiprotsessi ajakava: ajakava koos vahe-eesmärkide ja tulemustega;
- Operatiivsete alamprotsesside määratlemine koos ülesannete selge jaotusega eri rühmade ja ekspertide vahel, mis hõlmavad kriisilahendusasutusi, krediidasutusi ja investeerimisühinguid, pädevaid asutusi ja kõiki asjaomaseid osalejaid kooskõlas lõigetega 56 ja 57;
- Meeskondade ja organite koosseis ja ülesanded;
- Müügiraamistikku ja turustusprotsessi toetavad dokumendid (sealhulgas, kuid mitte ainult; konfidentsiaalsuskokkulepe ja muud juriidilised dokumendid; pakkujatele kättesaadavad vormid; pakumiste hindamislehed; kriteeriumide loetelu; hankedokumendid ja väliskonsultantide volitused; ja meediasuhtluse vormid);
- Konfidentsiaalne suhtluskanal (-kanalid), teabevahetuskava(d) ning teave, andmed ja aruanded.

55. Määrates kindlaks ajakava kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 10 lõike 7 punktidega d ja j, peaksid kriisilahendusasutused arvesse võtma ülekandmisega seotud erinevaid vahe-eesmärke, eelkõige kriisilahenduse kavandamise aruandekuupäeva¹¹, hindamiskuupäeva¹², kriisilahenduse kuupäeva¹³ ja ülekandekuupäeva(sid).

56. Kriisilahendusasutused peaksid kindlaks tegema heakskiidud või nõusolekud, mis ei kuulu direktiivi 2014/59/EL artikli 63 lõikes 2 osutatud erandite alla, ning tagama, et neid müügiprotsessis käsitletakse. Need võivad hõlmata Euroopa Komisjoni heakskiitu seoses Euroopa mõõtmega koondumisele kooskõlas nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (ELi ühinemiskontrolli eeskirjad)¹⁴. Kriisilahendusasutused peaksid kaaluma suhtlust turuasutuste ja muude asutustega, kelle puhul eeldatakse müügiprotsessi sekkumist. Nimetatud suhtlus teiste ametiasutustega peaks toimuma õigeaegselt ja see ei tohiks muuta müügi ajakava kriisilahenduskõlblikkuse seisukohast ebasobivaks.

---

¹¹ Kooskõlas komisjoni 23. oktoobri 2018. aasta rakendusmääruse (EL) 2018/1624, millega kehtestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses sellise korra ning standardvormide ja -mallidega, mida kasutatakse teabe esitamiseks eesmärgiga koostada kriisilahenduskavad krediidasutuste ja investeerimisühingute jaoks vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/59/EL, ning millega tunnistatakse kehtetuks komisjoni rakendusmäärus (EL) 2016/1066, artikliga 5 (ELT L 277, 7.11.2018, lk 1–6).

¹² Nagu on kajastatud EBA käsiraamatus kriisilahenduse eesmärgil toimuva hindamise kohta (EBA hindamiskäsiraamat).

¹³ Nagu on määratletud komisjoni delegeeritud määruse 2018/345 artikli 1 punktis j.

¹⁴ Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinemismäärus) (ELT L 024, 29/01/2004, lk 0001–0022).

57. Piiriüleste konsolideerimisgruppide, piiriülese ülekandeala või piiriüleste tehingute puhul peaksid kriisilahendusasutused vajaduse korral arutama oma müügiraamistikku teiste kriisilahendusasutuste ja pädevate asutustega, et leppida kokku ülesannete jaotuses, teabevahetuses ja ajakavas, ajakohastada korrapäraselt müügiraamistikku ja tagada konfidentsiaalsete suhtlusliinide olemasolu. Arutelusid võib pidada näiteks kriisilahenduse kolleegiumides, kui need on olemas, või kriisiohjerühmades, kui need on olemas (globaalsete süsteemselt oluliste ettevõtjate puhul), või ad hoc ja vähem ametlikul alusel.
58. Kriisilahendusasutused peaksid tagama, et nende müügiprotsessi kohaldatakse vähemalt kahe stsenaariumi korral: müük, mis järgneb direktiivi 2014/59/EL artikli 39 kohasele turustamisprotsessile (mida võib kvalifitseerida strateegiliseks ettevõtte võõrandamiseks) ja müük ilma turustusprotsessita, nagu on sätestatud direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõikes 3 (mida võib kvalifitseerida kiirendatud ettevõtte võõrandamiseks).
59. Kriisilahendusasutus peaks olema valmis võimalikult kiiresti ja hiljemalt maksejõuetuks jäämise või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise väljakuulutamiseks hindama turustusprotsessi teostatavust kooskõlas EBA suunistega ettevõtete võõrandamise vahendi tõhususe kohta¹⁵.
60. Müügiprotsess peaks tagama kiirendatud võõrandamise sujuva läbiviimise kriisilahenduse nädalavahetusel. Selleks peaks kriisilahendusasutusel olema võimalik seda ajakohastada (näiteks turu järelevalvetegevuse läbiviimisega; olemasoleva juurdepääsuga ajakohastele asjakohastele turuandmetele või olemasolevatele protsessidele, et nõuda selles küsimuses eksperdiabi), kooskõlas turutingimustega ja maksejõuetuks jäämise kuupäeva ülekandmise ulatusega, võimalike omandajate vastavuse kriteeriumide loeteluga ja eelnevalt kindlaksmääratud võimalike omandajate loeteluga, mis põhineb käesolevate suuniste punktil 19. Kriisilahendusasutus peaks võimalikult varakult hindama ettevõtte kiirendatud võõrandamise võimalikku mõju riigiabi eeskirjadele ja tagama kiirendatud müügi teostamise, mis vähendab kõnealuseid tagajärgi¹⁶.
61. Strateegilise ettevõtte võõrandamise puhul peaks kriisilahendusasutustel olema võimalik ajakohastada kriteeriumide loetelu, millele võimalikud omandajad peavad vastama, tuginedes käesolevate suuniste punktile 4.1 ja 19. Müügiprotsess peaks tagama strateegilise ettevõtte võõrandamise sujuva läbiviimise, tagades avatud, läbipaistva ja mittediskrimineeriva turustusprotsessi (turustamisnõuded), mille eesmärk on maksimeerida müügihinda ja teha kindlaks võimalikud huvide konfliktid. Kõnealused kriteeriumid peaksid hõlmama mitmesuguseid näitajaid, mis on seotud võimalike omandajate rahalise, õigusliku ja tegevuse tugevusega, mis peaksid olema seotud ülekandealaga ega tohiks eelistada võimalikke eelnevalt kindlaks tehtud ostjaid. Kriisilahendusasutus võib nõuda kavasid, mis sätestavad võimaliku ostja ülekandeala integreerimise protsessi ja rõhutavad nõutavat suutlikkust.

---

¹⁵ EBA suuniste direktiivi 2014/59/EL artikli 39 lõike 4 kohaselt nende faktiliste asjaolude kohta, mis ohustavad oluliselt finantsstabiilsust, ja ettevõtte võõrandamise vahendi tulemuslikkusega seotud elementide kohta (EBA/GL/2015/04).

¹⁶ Kooskõlas EBA lõplike küsimustega 2015_2339.

62. Kriisilahendusasutused peaksid valmistuma välisabi taotlemiseks (sealhulgas konsultandid, õigusnõustajad või audiitorid) müügiotsustamise käigus või turundusprotsessi delegeerimiseks. Kriisilahendusasutuse vastutust ei tohiks delegeerida ning kriisilahendusasutus peaks olema kehtestanud protsessi väliskonsultantide valimiseks ja ametisse nimetamiseks eelnevalt kindlaksmääratud kriteeriumide alusel kindlaksmääratud volituste alusel, nende kontrollimiseks ja nende sisendi läbivaatamiseks, huvide konflikti puudumise tagamiseks ja konfidentsiaalsuse tagamiseks. Volituses tuleks muuhulgas selgelt määratleda eesmärgid ja tulemused, oodatavad eksperditeadmised ja ressursid, ajakava või tasud.

5.1.2 Sisemine eraldamine

63. Direktiivi 2014/59/EL lisa C jaos osutatud kriisilahenduskõlblikkuse hindamine peab põhinema krediidasutuse või investeerimisühingu õiguslike ja ettevõttestruktuuride hindamisel (direktiivi 2014/59/EL lisa C jao punkt 2), selle struktuuri keerukusel ja raskustel äriühingute konsolideerimisgrupi üksustega vastavusse viimisel (direktiivi 2014/59/EL lisa C jao punkt 16) ning selle struktuuri kokkusobivusel valitud kriisilahenduse vahendi(te)ga (direktiivi 2014/59/EL lisa C jao punkt 21). Seepärast peaksid kriisilahendusasutused kaaluma, kuidas kõige paremini ette valmistada varade eraldamise vahendi süsteemi, võttes arvesse, et paljud ülekandeala komponendid ei pruugi asuda ühes juriidilises isikus või ühes äriühingus, ning peaksid vajaduse korral ja ilma et see piiraks direktiivi 2014/59/EL artikli 17 kohaseid õigusi, edendama portfelli eraldamist järgmiselt:

- a. Nõudes, et krediidasutustel ja investeerimisühingutel oleksid käsiraamatud (vt punkt 75), milles sätestatakse, kuidas nad saaksid eraldada raskustes olevad varad¹⁷ ühte äriühingut või ühte juriidilisse isikusse, kui varade eraldamise vahendit kriisilahendusstrateegias arvestatakse ja kui varade eraldamise vahendiks kõlblikud portfelliid on grupi ümber hajutatud;
- b. Hinnates, kuidas direktiivi 2014/59/EL lisa A jao punkti 14 kohased finantsseisundi taastamise võimalused võiksid toetada raskustes olevate varade eraldamist ülejäänud konsolideerimisgrupist.

64. Kui krediidasutustel ja investeerimisühingutel palutakse näidata, kuidas nad saavad raskustes olevaid varasid eraldada, peaksid nad välja tooma, kuidas nende tegevus:

- Hõlbustab mistahes diagnostikat, millele on osutatud EBA suunistes testide, läbivaatamiste või tegevuste kohta, mis võivad viia toetusmeetmete rakendamiseni¹⁸, kuna enamik raskustes olevatest varadest koondatakse ühte spetsiaalsesse äriühingusse;

¹⁷ Raskustes olevaid varasid tuleb käesolevate suuniste puhul käsitleda langenud väärtusega või alatootlike varadena, nagu on osutatud direktiivi 2014/59/EL põhjenduses 59.

¹⁸ EBA suunistes, mis käsitlevad selliseid teste, läbivaatamisi või tegevusi, mis võivad viia pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi artikli 32 lõike 4 punkti d alapunkti iii kohaste toetusmeetmete rakendamiseni (EBA/GL/2014/09).

- Võimaldab nõuetekohaselt kindlaks teha lepingulised tõkked, raskustes oleva varaga seotud õiguslikud nõuded ja muud liiki ülekandetakistused;
- Näeb ette raskustes olevate varade (ja seega täiendava kriisilahendusvahendi valikut toetavate äriiinide) lihtsam hindamine;
- Loob äriüksuses kõrgetasemeline oskusteave raskustesse sattunud varadega tegelemiseks;
- Viib spetsiaalse andmekogumi väljatöötamiseni, mis hõlmab probleemsete varadega seotud tagatiste ja õiguste küsimusi;
- Tõstab esile nende valdkondade jaoks vajalikud konkreetsete teenused ja alustab korra rakendamist nende haldamiseks;
- See võimaldab eraldada vajalikud vahendid (sealhulgas rahalised vahendid või töötajad), mida saaks kriisilahenduse hetkel hõlpsamini üle kanda, eelkõige teeninduskokkulepete abil.

65. Vajaduse korral peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud tõendama ka oma suutlikkust luua juriidilisi isikuid kooskõlas käesolevate suuniste punktiga 48.

5.2 Sujuva eraldumise tagamise kord

5.2.1 Õiguslikud aspektid

66. Kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikli 67 lõike 1 punktiga a peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud vajaduse korral hindama, mil määral kohaldatakse ELi liikmesriigi õigust lepingu suhtes, mille suhtes kohaldatakse kolmanda riigi õigust, ja kriisilahendusõiguste tõhusat kohaldamist¹⁹.
67. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid hindama, mil määral saaks lepingulisi omadusi muuta, et vältida teavitamist ja heakskiitmist, mille suhtes ei kohaldata direktiivi 2014/59/EL kohast erandit.
68. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid toetama kriisilahendusasutusi põhikirja või õigusliku vormi mis tahes muutuse tuvastamisel, mis kaasneb kindlaksmääratud ülekandela ülekandmisega, kuna üksus ei pruugi olla oma praeguses õiguslikus vormis ülekantav omandajale, kellel on erinev õiguslik vorm, või kui põhikirjas on vastuolulised sätted. Kriisilahenduse kavas tuleks sätestada protsess ja vajalikud meetmed nende probleemide õigeaegseks lahendamiseks.

---

¹⁹ Kolmandate riikide lepingutes, mis on aluseks asjaomaste varade, õiguste ja/või kohustuste seaduslikule ülekandmisele, nähakse juba ette kriisilahendusele vastupanuvõimelised omadused ning tunnistatakse ja teavitatakse vastaspoolt, et lepingu suhtes võidakse kasutada kriisilahendusõigusi õiguste või kohustuste peatamiseks või piiramiseks (edaspidi „viibimisõigused“) vastavalt direktiivile 2014/59/EL.

5.2.2 Finantsaspektid

69. Kui ülekandeala jätkuvuse tõttu on vaja juurdepääsu valuutadele või kompensatsioonitehingute järjepidevust, nagu on rõhutatud EBA kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punktis 69 osutatud hinnangus, peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud tagama, et on olemas kord, millega tagatakse selline järjepidevus kooskõlas kriisilahendusasutuse ootustega. Näiteks võiks eelnevalt koostada korrespondentpanga lepingud, et tagada vajaduse korral ülekandeala jätkuv teenindamine vajalikes valuutades. Olemasolevad lepingud peaksid olema ülekantavad ka vastavalt direktiivile 2014/59/EL.
70. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid toetama kriisilahendusasutusi solidaarsusmehhanismide (keskorganiga krediidasutused ja investeerimisühingud) või mistahes olemasoleva krediidasutuste ja investeerimisühingute kaitseskeemi rolli kindlaksmääramisel ülekandevahendi rakendamisel ning tagama kiire eraldamise ja kriisilahenduskõlblikkuse.

5.2.3 Tegevuslikud aspektid

71. Osalise ülekandmise korral kas erinevatele omandajatele (näiteks varahaldusettevõtjale ja sildasutusele) või omandajale, kuid kriisilahenduse objektiks olevat krediidasutust või investeerimisühingut likvideerimata (näiteks kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise ja varade eraldamise vahendi kombineerimisel), ei pruugi direktiivi 2014/59/EL artikli 64 lõike 1 punktis d sätestatud õigus olla piisav, et säilitada kogu juurdepääs teenustele. Seepärast peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud teavitama kriisilahendusasutusi võimalusest lisada teenuseosutajaga sõlmitavasse lepingusse kolmepoolsed juurdepääsuklauslid.
72. *[Jagatud teenust osutav äriühing]* Kriisilahendusasutused peaksid hindama, kas praegune teenuste osutamise mudel mõjutab ülekandeala eraldatavust, ning kaaluma EBA kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punktis 34 sätestatud jõustamiskorda.
73. *[Finantsturu taristu situatsiooniplaanid]* Lisaks EBA kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punktis 4.1.2 (eelkõige lõikes 50) osutatud suunistele peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud:
- Hinnata, kuidas kantakse vajalikud finantsturutaristute juurdepääsud üle üksusele, kelle eesmärk on säilitada kriitilise funktsiooni/põhiariliini järjepidevust ja/või kuidas on võimalik luua kaudset juurdepääsu. Kui kriisilahenduse objektiks olevast krediidasutusest või investeerimisühingust saab likvideeritav ettevõtja (pärast ülekandevahendi rakendamist vastavalt direktiivi 2014/59/EL artikli 37 lõikele 6) või varahaldusettevõtja puhul võib finantsturutaristule juurdepääsu piirata. Seepärast tuleks anda jätkava üksuse kaudu kaudne juurdepääs ja selleks tuleks võtta meetmeid, sealhulgas peaks jätkav üksus säilitama kriisilahendusmenetluses oleva krediidasutuse või investeerimisühingu BIC-i, ühenduvuse ja sideteenused.

- Hinnata olemasolevaid üleminekumehhanisme, finantsturutaristule juurdepääsu taotlemise kiirendatud protsesse või volikirja andmise võimalusi, et säilitada finantsturutaristule juurdepääsu järjepidevus ülekandeala jaoks.
- Kriisilahendusasutuste nõudmise korral hindama, millist mõju avaldab ülekandmine krediidasutuse või investeerimisühingu poolt finantsturutaristutele ja/või muudele pooltele osutatud teenustele.

5.3 Kõrvalprotsesside läbiviimine

74. Ülekandeala müük nõuab lisaks müügiprotsessi ettevalmistamisele täiendavaid meetmeid ja/või põhjustab kõrvalmõjusid, mida tuleks hallata ja ette valmistada, et tagada sujuv ülekandmine nii krediidasutuse või investeerimisühingu kui ka kriisilahendusasutuse poolt.

Krediidasutuse või investeerimisühingu ülekandmise läbiviimisega seotud eriaspektid

75. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid välja töötama sisemised protsessid ja ettevalmistavad meetmed, et muuta ülekande läbiviimine usaldusväärseks ja teostatavaks. Nimetatud protsessid peaksid hõlmama juhtimiskorda, sealhulgas selgeid viiteid komiteede vastutusvaldkondadele, aruandlusliinidele ja rollidele, samuti menetlus- ja valideerimisetappide määratlemist, teabevahetuse ülesehitust ja protsesse juhtiva asjakohase seiresüsteemi kirjeldust ning kolmandatelt isikutelt vajalikku lisateavet. Nimetatud protsessid tuleks kriisilahendusasutuste taotlusel koostada spetsiaalsetes käsiraamatutes ja neid tuleks protsessi toimimise tagamiseks testida. Allpool sätestatud elemendid tuleks lisada hõlmatavate protsesside loetellu.
76. *[Bilansi korrigeerimine]* Ülekandmine kombineeritakse kapitaliinstrumentide allahindamise ja konverteerimisega ning seda võib kombineerida kohustuste ja nõudeõiguste teisendamisega. Ettevõtte võõrandamise vahend nõuab, et ettevõtte oleks turukõlblik. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid välja töötama protseduurid arvestuslike korrigeerimiste rakendamiseks ja nimelt kahjumi õigeaegseks kajastamiseks enne ülekandmist, et mitte kanda seda üle jätkavale üksusele.
77. Kui kriisilahenduse objektiks olevate krediidasutuste ja investeerimisühingute tegevust jätkatakse, peaks neil olema võimalik toetada kriisilahendusjärgse bilansi koostamist ülekandeala kajastamise lõpetamise kohta ja sellest saadava tulu kohta eelnevalt kokku lepitud raamatupidamisstandardites. Selliseid bilansse ei pea kriisilahenduseelses etapis alaliselt ajakohastama, kuid krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid tõendama, et nad suudavad kiiresti esitada kriisilahendusasutustele kriisilahendusjärgsed bilansid, mis vastavad kriisilahendusasutuste poolt krediidasutuste ja investeerimisühingute abiga kindlaks määratud ülekandealale.

78. *[Õiguslik läbivaatamine]* Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid läbi vaatama ülekandealasse kaardistatud lepingud ja toetama lõikes 40 osutatud hindamist. Lepingute õiguslikus läbivaatamises peaks välja tooma:

- Lepingutingimused, mis seavad ülekanndmise kahtluse alla, mida kriisilahendusasutus võib või ei saa direktiivi 2014/59/EL artikli 64 alusel muuta ja millega on õiguslikult kehtestatud kohustus (sealhulgas konkreetne klientide või asutuste teavitamine; heakskiidu andmine; või registreerimisnõuded) ülekanndmise korral või eesmärgil;
- Olemasolevad mitmed pandid (kui klient pantis sama tagatise erinevatele lepingutele);
- Kohaldatavad siseriiklikud erinormid, näiteks pandikirjade määrus, millega võidakse kehtestada teatavad ülekanndmise tingimused (vt käesolevate suuniste punkti 4.3);
- Olemasolevad vaidlused ja lepingutingimused, mis võivad põhjustada kohtuvaidlusi kriisilahenduses või pärast seda.

79. *[Ülekandeala rakendamine]* Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid välja töötama protsessi, et rakendada kriisilahendusasutuse määratletud ülekandeala kindlaksmääramise meetodikat, teha kindlaks ja rakendada oma haldus- ja õiguslikke kohustusi (näiteks registreerimine).

80. *[Maksumõju kindlakstegemine]* Krediidiasutus peaks kindlaks tegema ja hindama kõiki ülekanndmisega seotud maksumõjusid ning teavitama sellest kriisilahendusasutust. Aktsiate või varade ülekanndmine võib põhjustada maksustamisprobleeme.

81. *[Teenuse järjepidevus]* Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid lisama oma ülekannde strateegiatesse üleminekukavad, milles nähakse muu hulgas ette protsessid üleminekuteenuste lepingute või teenustaseme kokkulepete koostamiseks taotluse korral EBA kriisilahenduskõlblikkuse suuniste punkti 22 kohaselt, et rakendada finantsturutaristu teenuste järjepidevuse korda ja üleminekukorda, mida kohaldatakse endise ettevõtja suhtes kooskõlas kriisilahendusasutuste ootustega.

82. *[Äriplaan]* Kui kriisilahendusasutused seda nõuavad, peaksid krediidiasutused ja investeerimisühingud koostama ja esitama äriplaani või sarnased dokumendid õigeaegselt. Ettevõtte võõrandamisel aktsiatehinguga on ülekandeala turustamiseks tõenäoliselt vaja äriplaani lisaks paljudele andmetele. Kõnealuse äriplaani sisuga seotud ootused tuleks kindlaks määrata koos kriisilahendusasutusega.

Ülekanndmise läbiviimisega seotud eriaspektid kriisilahendusasutusele

83. Kriisilahendusasutused peaksid määrama kindlaks protsessid, et tagada kriisilahenduse korral sujuv ülekanndmine, eelkõige:

- direktiivi 2014/59/EL artiklite 63 ja 64 kohaste volituste kasutamise kord ja otsustamisprotsess;
- Ülekandeala korrigeerimine, eelkõige pärast lõplikku hindamisaruannet, et tagada võimalikud ülekanded kriisilahendusmenetluses olevale krediidasutusele või investeerimisühingule;
- mis tahes muud riigipõhised kohustused.

5.4 Juhtimisinfosüsteemide võimekus

84. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel peaks olema võimalik esitada kriisilahendusametustele õigeaegset ja täpset teavet, et nad saaksid teha teadlikke otsuseid enne kriisilahendust, selle ajal ja pärast seda. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel peaksid olema piisavad juhtimisinfosüsteemid ja tehnoloogilised taristud, et kriisilahenduse strateegiat õigeaegselt rakendada kooskõlas direktiivi 2014/59/EL artikliga 11.
85. Kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega ja käesolevate suuniste lõikes 75 osutatud protsesside toetamiseks peaks krediidasutustel ja investeerimisühingutel olema võimalik kriisilahendusametustele nõudmisel esitada üksikasjalikku teavet ülekandeala komponentide kohta ja ajakohastada edastamiseks vajalikke andmeid; teabe esitamise tähtaja ja kriisilahenduse kuupäeva vaheline ajavahemik peaks olema võimalikult väike. Üksikasjalikkuse tase peaks võimaldama hinnata ülekantud kirjeid ülejäänud kirjetest eraldi ning võimaldama kriisilahendusametustel otsustada eraldamise ja ülekandmise üksikasjade üle ning teha ülekandekirjed kindlaks vastavalt sellele, mida on vaja riikliku rakendusakti jaoks.

Põhilise ülekandeala kindlakstegemiseks vajalik teave

86. Krediidasutused ja investeerimisühingud peaksid toetama ülekandeala kindlakstegemist teabega üksikute kirjete (kohustused, varad ja õigused) taseme kohta, sealhulgas:
- Kriitiliste funktsioonide ja põhitegevusalade kaardistamine igale kirjele;
  - Kirjete liigitamine (näiteks vara/kohustise liik; vastaspoole teave ja tagatise liik);
  - Varade kvaliteedi ja riski näitajad (nt teenivate ja viivislaenude liigitus, riskiga kaalutud varad ja tagatise teave, kvaliteetne likviidne vara);
  - Õiguslikud aspektid (sealhulgas reguleeriv õigus ja direktiivi 2014/59/EL kohaste üleandmisõiguste tunnustamine ning võimalikud lepingulised takistused asjaomase instrumendi ülekantavusele);
  - Raamatupidamisandmed (näiteks bilansiline maksumus, bilansiväline summa ja laenukahjumi eraldise summa), kui asjakohane.

87. Kriisilahendusasutused peaksid välja töötama ootused andmetele seoses ülekandmise ja ülekandevahenditega, mida peetakse eelmise lõike täienduseks, kooskõlas direktiiviga 2014/59/EL edendatava proportsionaalsuse põhimõttega.
88. Varade eraldamise vahendi puhul peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud arendama suutlikkust viia läbi kriisilahendusasutuse määratletud diagnostiline tegevus kooskõlas põhimõtetega, mis on sätestatud EBA suunistes testide, läbivaatamiste või tegevuste kohta, mis võivad kaasa tuua toetusmeetmed²⁰.

Andmed seoste hindamiseks

89. Krediidasutustel ja investeerimisühingutel peaks kooskõlas käesolevate suuniste punktiga 4.2 olema võimalik kindlaks teha ka:
- direktiivi 2014/59/EL artiklitega 76–80 kaitstud seosed, sealhulgas: tasaarvestus- ja tasaarvelduskokkulepete kaardistamine ning tagatud kohustuste ja vastavate tagatiste kaardistamine.
  - Seosed, mis ei ole direktiiviga 2014/59/EL sõnaselgelt kaitstud, näiteks: rajatiste kaardistamine lepingu tunnustega, et teha kindlaks sama lepingu alla kuuluvad objektid ja eri juriidiliste isikute vahelised seosed, näiteks kinnituskiri.
  - Majandus- ja ärisidemed, näiteks: teave riskimaanduse ja kliendisuhete kohta; või
  - Kohtuvaidluse riskid.

Konkreetsed suunised ettevõtte võõrandamise vahendi kohta

90. Ülekande käsiraamatutes peaksid krediidasutused ja investeerimisühingud selgitama, kuidas nad saavad kiiresti luua virtuaalse andmeruumi, mis sisaldab piisavalt teavet, et täita ostja hoolsuskohustust seoses ülekandevalga ja vastata kriisilahendusasutuse müügiprotsessi ootustele.
91. Krediidasutused ja investeerimisühingud peavad välja töötama äriplaanide koostamise toetamise korra, mis võib samuti olla jagatud ülekandeportfelli ja endisesse krediidasutusse või investeerimisühingusse jääva portfelli kava vahel.

---

²⁰ EBA/GL/2014/09.

Juhtimisinfosüsteem tegevuse jätkuvuse tagamiseks

92. Krediidiasutused ja investeerimisühingud peaksid näitama, kuidas eraldamist, mis toetab ülekande operatiivset teostamist, saab pangasüsteemides kiiresti rakendada, tagades juhtimisinfosüsteemide suutlikkuse järjepidevuse nii endisele üksusele kui ka omandavale üksusele (näiteks raamatupidamiskirjete eraldamine), kui see on ette nähtud kriisilahendusstrateegiaga ja kooskõlas käesolevate suuniste punktiga 81²¹.

Juhtimisinfosüsteemide muu võimekus

93. Juhtimisinfosüsteem peaks olema piisavalt paindlik, et võimaldada korrigeerida ülekantud ala pärast kriisilahendust (ümberkandmised). Näiteks peaksid sellised korrigeerimised olema raamatupidamisarvestuses sujuvalt kajastatud.

---

²¹ Ning direktiivi 2014/59/EL lisa C jao punktiga 11.